

nhậm duy

Thời
hầu
lên ca
tử

đã tu giới thiệu

ba

MƯỜI BẦY TÌNH CA BẮT TỬ
PHẠM DUY CHỌN VÀ SOẠN LỜI VIỆT
TRẦN DẠ TỬ GIỚI THIỆU

Scan: Nguyễn Hoàng Minh
Cleanup: Nguyễn Trung Ngôn
Làm PDF: <http://AmNhac.fm>

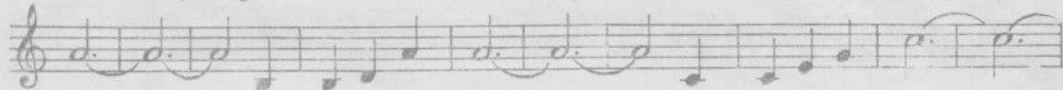
GIÒNG SÔNG XANH

BEAU DANUBLE BLEU

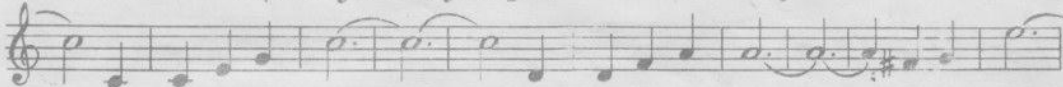
JOHANN STRAUSS

Một dòng xanh xanh ... Một dòng tràn mênh mông ... Một dòng nóng ý

biếc ... Một dòng sâu mây kiếp ... Một dòng trời sao ... lên ...

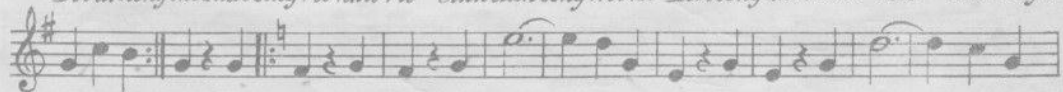
Một dòng tình thương mến ... Một dòng còn quyến luyến ... Một dòng nhỏ ...

quay về miền đời lúc mơ huyền Ảnh dờng lên xô sao Hai ven bờ sông sâu Cười ròn tiếng
lên cho vui Cờ nàng ngồi bên tôi Đợi lả khúc nhạc người

Đẹp lòng sớm mai Nhỡ cô em tươi môi Ngồi giặt yếm yên vui Thả ý thả theo người chờ gió về
Đời là tiếng thơ Nước sông reo như ru Cuồn cuộn sông trôi xa Là tiếng hát mở hồ mời đón lòng ...

sôi Hạt vàng Sông về sông dào dạt ý ... Hát tang bồng theo tàu mà đi ... Ai giang
..... ta

hồ sau nghìn hải lý ... Lỡ tình duyên rời dân đó ghé
qua kinh kỳ Sông.. kỳ Ồi

Mắt em hoe như mây chiều rời rời vàng lòng đời... Ôi! Mắt em xanh như đêm dài

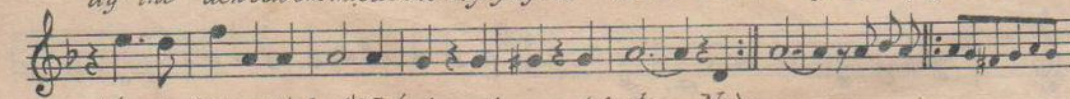
Đề người quên kiếp mai... Sông về sông cười ròn tiếng.. Yêu mới tình bên bờ thành

Vienn Đô giang hồ quay về bờ bến... Ngỡ mình vui trong ánh sáng muôn sao Thiên Đàng.. Ngày

ây có tiếng ai khoan hò thuyền về Ngày ấy có dáng em soi dòng hiền hò Ngày ấy có
ây lúc đến bên em một lời thề Ngày ấy lúc nói với em một chuyện gì Ngày ấy lúc

tiếng ta hát gọi tình về Nước sông miên man trôi đi... Ngày đi... (Âm u.....)
vui cuộc sống nhịp tràn trề Nước sông miên man trôi

.....) Em ơi! Em ơi! Yêu đi! (Âm u.....) Có sông nước trên sông
ghi

(Âm u.....) Em ơi! Em ơi! Ra đi! (Âm u.....) Nước cũ đón đưa về (âm u...) về!

Người ơi! Ánh trăng rụng khê lớt nước! Vì đêm rét muối Dòng sông lặng câm Người hỏi! Giúp nhau mở đôi
mắt

uớt... Ngắm cầu nhỏ sóng im cui gằm Đi về đâu? Đi về đâu? Nước lãng khô cứng đờ

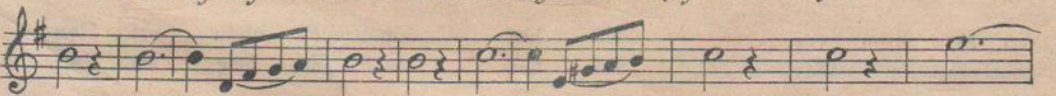
Màn tang bô tuyết phủ Người... ơi! Đi về đâu? Kiếp tù đầy nước giá Xót thương

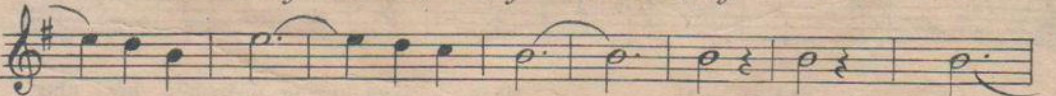
cho cây khô nghèo... Rồi đàn chim xanh từ về sơn quanh.. Gió đông chết ngoài Mùa xuân tới...
trời thanh Sông mới

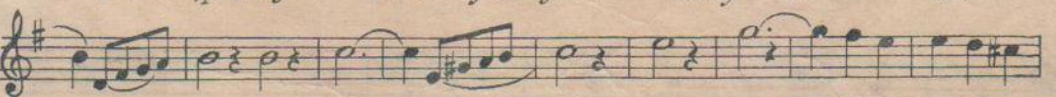
Ai mở hồ ngủ kỹ mau ra đời... Bông hoa đầu rụng rơi trên sông xanh lờ... Đi

ta đi... Cùng đi Theo sông Vờn sông nước biếc...

Theo nhịp sóng vui tung bùng... Sông vi vu

ừ... ừ! Vui nghe Tàu... hú ừ ú... Sẽ đưa ta đi ra

đi nơi xa mờ Cùng đi Cùng đi mãi mãi...

KHÚC HÁT THANH XUÂN

WHEN WE
WERE YOUNG

JOHANN STRAUSS

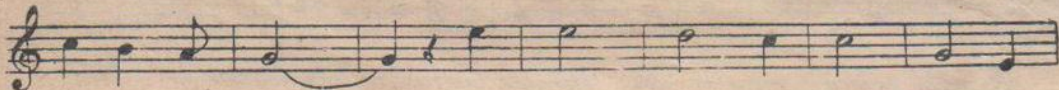
— JOHANN STRAUSS, (KHÚC HÁT THANH XUÂN). Sinh ngày 21-10-1833 tại Vienne, kinh đô Áo, tinh hoa trong một gia đình nổi tiếng về nhạc Luân Vũ. Năm 1862, Strauss kết hôn với một danh ca là Jetty Treffz, và đôi tình nhân này từng ngược dòng Danube, sang tận Budapest để trình diễn và du dương.

J. Strauss từng được biết đến nhiều nhất với bản Beau Danube bleu, nhưng chính bài Khúc Hát Thanh Xuân được coi là một tình khúc êm ái sâu xa nhất của ông. Strauss mất ngày 6-3-1899.

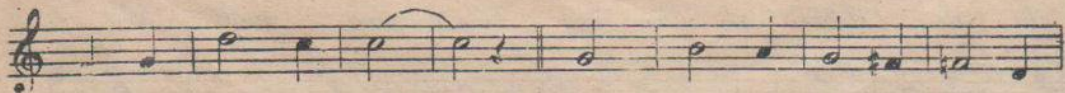
TEMPO DI VALSE

Ngày ấy khi Xuân ra đời Một trời bình minh
One day when we were young One won - der - ful

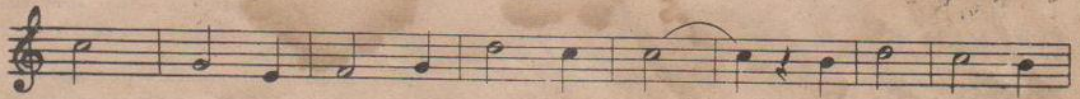
Có lũ chim vui Có lứa đôi yêu nhau rồi Hẹn
mor - ning in May You told me you love me When

rằng còn mãi không người Nhạc lãng hương Xuân bồi hồi như
we were young one day Sweet songs of Spring were sung and

vì tình ai tiếng hát lên ngôi Nói với nhau Yêu
mu - sic was ne - ver so gay You told me you

nhau rồi Một ngày còn mới tươi mới ! Rồi nắm tay Cùng
 love me When we were young one day You told me You

nói vui Những câu êm êm không rời vai Rồi là lời Hinh
 love me and help me closed to your heart You laughed then You

dáng ai Khuất xa biển vào neo khơi Từ đó khi
 cried then And came the time to part When songs of

Xuân tái hồi Cho bụi người thương nhớ tôi xa xôi Nhớ tôi
 Spring are surg Re - mem - ber that mor - ning in May Re - mem

câu thương yêu người Một ngày tuổi mới đôi mươi !
 ber You loved me When we were young one day.

ĐẠ KHÚC SÉRÉNADE

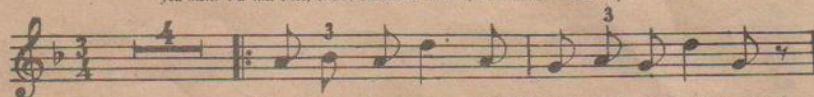
FRANZ SCHUBERT

— FRANZ SCHUBERT, (SÉRÉNADE ĐẠ KHÚC), sinh ngày 1-1-1797 ở Vienna, kinh đô Áo, chết ngày 19-11-1828, chỉ sống có 31 tuổi, nhưng đã để lại tiếng lẫy lừng với trên 600 nhạc phẩm, gồm đủ các loại hòa tấu khúc danh tiếng.

Năm 19 tuổi, Schubert đã soạn hòa tấu khúc đầu tiên, bản « hòa tấu trên UT (Đố) đoàn ».

Khi 21 tuổi, Schubert đã có một tình thơ mộng : chàng dạy đàn ở nhà Bà Trước Esterhazy và yêu cô bé Caroline 17 tuổi. Chính nhờ tình yêu này mà Schubert đã có những tình khúc tuyệt vời như bài Sérénade.

Ngay từ thời trẻ, Schubert đã được bậc thầy của âm nhạc Đức thời ấy, là Beethoven, cực kỳ yêu mến. Và khi chết, chính Schubert đã được an táng ở ngay bên mộ Beethoven.

Chiều buồn nhẹ xuống đời Người tình tìm đến người
Tình đời tỏa ngát màu Chiều nay là lúc đầu

Thấy run run trong chiều phai
Nói cho nhau nghe đời sau

Về sâu của đóa cười
Nhẹ nhàng người đắm sâu

Tình bền của lúa
Kề lẽ chuyện kiếp

đôi Thoáng hương trong chiều rơi.
nao. Có ai chia lia nhau.

Chiều nay hát cho xanh câu yêu đời Cho người thôi khóc thương ai !
Một ngày đó tóc mây đã phai màu Có chờ ta oán trách đâu ?

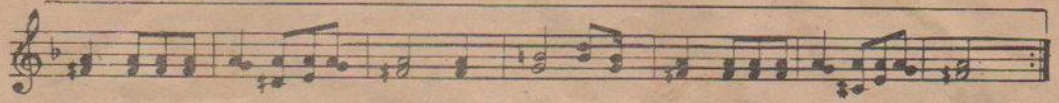

Cho niềm yêu đến bên tôi ! Chiều nay lỡ ghé môi trên mi sâu
Có vì duyên kiếp không lâu ! Đời sẽ thấy chúng ta sống không cầu

Ru người qua chôn thương đau Cho làn nước mắt chìm sâu
Cho tình cứ úa phai mau Cho người cứ mãi phụ nhau

Dù một ngày đời sẽ vỡ tan rồi Người về khuất chân trời Nhớ nuôi cho hương một

chiều vương vấn đời Cuộc tình vĩnh viễn xa vời

Chỉ còn thương nhớ mà thôi. Bóng tối buồn không

lời.

AVE MARIA

FRANK SCHUBERT

— FRANZ SCHUBERT,

sinh ngày 1-1-1797 ở Vienna, kinh
đô Áo, chết ngày 19-11-1828, chỉ sống có 31 tuổi, nhưng đã để lại tiếng lẫy lừng với trên
100 nhạc phẩm, gồm đủ các loại hòa tấu khác danh tiếng.

Năm 19 tuổi, Schubert đã soạn hòa tấu khúc đầu tiên. Bài hòa tấu trên UT (Đ1) đoàn v.

Khi 21 tuổi, Schubert đã có một môi trường thơ mộng : chàng dạy đàn ở nhà Bà Tước Esterhary
và yêu cô bé Caroline 17 tuổi. Chính nhờ tình yêu này mà Schubert đã có những tình khúc
tuyệt vời như bài Sérénade.

Ngay từ thời trẻ, Schubert đã được bác thầy của âm nhạc Đức thời ấy, là Beethoven, cực kỳ
yêu mến. Và khi chết, chính Schubert đã được an táng ở ngay bên mộ Beethoven.

Dâng về Ma - Ri ———

A Đây những linh hồn đầy yêu

tú khép nép trong lòng mẹ ôi hết

ưu phiền Đàn con xin mẹ âu yếm nói cho lành

duyên Hãy ban cho hương đời đã tan vỡ trong ngày

qua và đưa tới nơi mơ hồ Mẹ

ơi Sanc ta — Ma ri — a — Lòng

con run lên vì nghe tiếng chuông xa xa Từ

xua thờ ầu Hoa xuân nở trong gió thờ Tàn

kiếp mong linh hồn siêu thoát Thiên đường kia !

A vé Ma ri — a —

TÌNH VUI
PLAISIR D'AMOUR

GIOVANNI MARTINI

Tình vui đôi lứa Khi

đến thấp thoáng như giấc mơ Tình sâu rồi buông rơi lững lờ ôi đáng

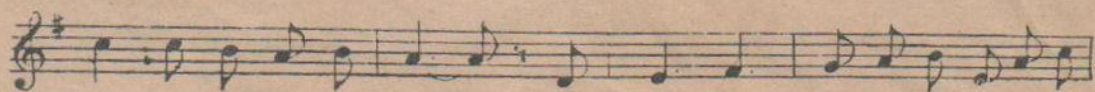
cay thiên thu... Ngày xuân ấy Đây một hoàng hôn khoác áo

sương chiều mờ... Đây một bàn tay ta uống cho mê say đời

ta! Niềm vui thơ ấu Xin

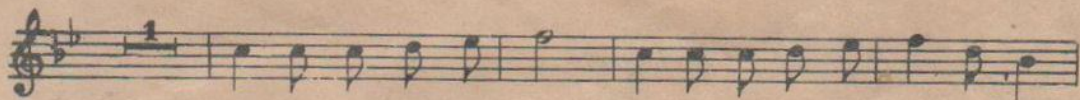
nhớ thoáng không thương tiếc nhau Tình sâu rồi gây bạc tiếng cười oán trách

nhau suốt đời... Nhớ mái tóc xưa Hương cũ bát ngát giữa giấc

mơ Tôi nhớ một đêm ngồi i m nhìn em xòa mái tóc êm đêm

Và thuyền hồn như lưu luyến Thuyền nhẹ nhàng trôi trên sóng mơ huyền

Nhớ đến lúc đêm dần tan Bóng em hát hiu chìm với tiếng than ! Còn

vui giây lát Xin hát khúc ca vui tái sinh Rồi buồn về

mai sau nhớ đèn duyên với câu ân... tình.

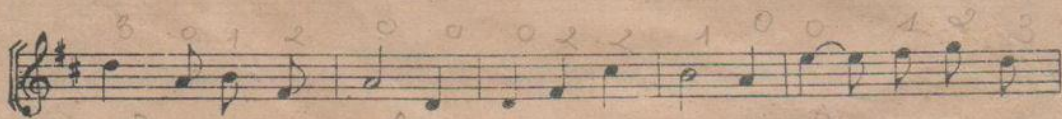
CHIỀU TÀ

SÉRÉNATA

ENRICO TOSELLI

— ENRICO TOSELLI,

sinh tại Florence ngày 15-3-1833, chết ngày 15-1-1926, được coi là một nhạc sỹ đảo hòa nhất, một thứ Trác Văn Quân. từng làm rung động cả triều đình Ý và Thế giới : yêu Công chúa Luise de Saxony, gặp sự phản đối của triều đình, bèn liều lĩnh đem luôn nàng công chúa đi trốn. Bài Sérénata, chính là một tình ca nổi tiếng nhất của Toselli, soạn vào đúng thời tình tự sôi nổi, thơ mộng nhất.

Lãng trầm tiếng chiều ngân Nhạc dặt diu ái ân. Người ôi nhớ mãi cung
Đã quên hết sầu chưa? Lời này là tiếng xưa. Qui đặng dưới nắng phai

đàn năm tháng phai tàn duyên kiếp vẫn còn lơ lửng
mờ bên gối ở thờ ôi tiếng tơ tình mong chờ

Chiều êm êm đưa duyên về người Đàn triền miên nán tiếng sầu đời Người

hỡi đến bên tôi nghe lời xao xuyến như chuyện thân tiên

Niềm mơ xưa là đó - Cho ta nâng niu lời ca Chiều mờ không

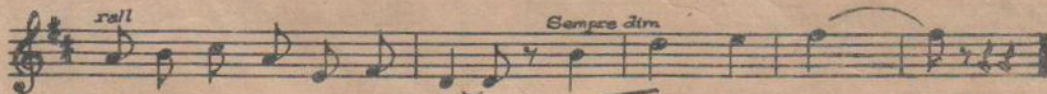
gian hồ hững hững thiên đàng Thuyền trôi bến sông xa đừng chờ

Xin hãy lắng nghe bao lời thơ chiều tà Nhạc

chiều của chúng ta là câu ân ái muôn đời Bóng đã xế

rồi hãy nép trong lòng cõi đời Tình yêu mãi mãi

hỡi đến bên tôi nghe lời xao xuyến như chuyện thân tiên

Niềm mơ xưa là đó - Cho ta nâng niu lời ca Chiều mờ không

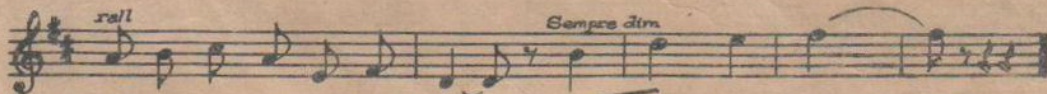
gian hồ hững hững thiên đàng Thuyền trôi bến sông xa đừng chờ

Xin hãy lắng nghe bao lời thơ chiều tà Nhạc

chiều của chúng ta là câu ân ái muôn đời Bóng đã xế

rồi hãy nép trong lòng cõi đời Tình yêu mãi mãi

MƠ MÔNG RÉVERIE

R. SCHUMANN

Lời Pháp: Jacques Larue

— ROBERT SCHUMANN,

sinh ngày 1810 tại Zwickau, một thành phố nhỏ nước Đức, từng là một thi sĩ. Năm 21 tuổi, Schuman bỏ thơ chọn nhạc. Rồi yêu con gái vị giáo sư dạy dương cầm là Clara. Đời tình nhảm gặp nhiều sự chống đối, mãi đến năm Schumann 31 tuổi, mới lấy được nhau. Clara nổi tiếng là một dương cầm thủ tài ba, từng đi trình diễn khắp Âu Châu, kể cả Nga, được hoan hô nồng nhiệt, nhưng Schumann thì bị người đương thời quên lãng. Chính vì vậy, mà trong những năm cuối đời Schumann đã bị đau thần kinh và bị đẩy dọa trong bệnh tật, điên loạn. Bản Mơ Mông là một tình khúc lai láng chất thi ca, được soạn trong những năm đầu yêu đương của ông. Schumann chết năm 1856.

LENTO

Chiều rơi từ nơi nào xa vắng cũ Bóng đêm về đó trời sâu tưởng nhớ và lòng
Ce soir, Dans le jar - din du ciel Les é toi - les ont fleu - ri comme u.n bou -

nặng mong chờ Ngồi im nhìn lên vườn sao lấp ló Có muôn ngàn sao lững lờ có ai run
quet d'ar gent; Ce soir, Rien ne pa - rait re - el Et mon beau rê - ve fuit comme u - ne

trong xa mờ Người xưa về đâu từ khi lá úa Biết nhau chiều đó trở về đường cũ rồi biệt
feuille au ve it... Là - bà, Au pied de sa mai-son, Le ro sier doit s'ef feuil-ler en-tre ses

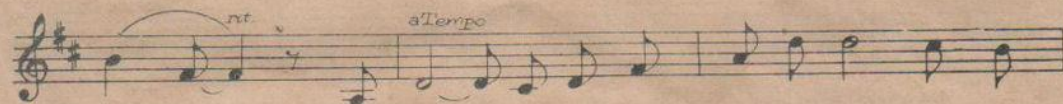
ly không ngờ... Người ơi phải chăng lạc trong cánh gió Đến bên đàn trắng tit mù hóa thân ra
blan-ches mains; Là - bà, Si claire à l'ho-ri-son, Son om-bre doit dan-ser le long du

sao mơ hồ Vi sao lia nhau đê theo kiếp số Cách xa nhiều quá nhờ đêm chiều cho
vieux che - min... Pour quoi faut-il que le des-tin Nous sé - pare ain-si de ceux qu'on

thêm mịt mù Dù sao người trên trời cao vẫn nhớ Biết duyên bạc số mà sao vẫn chưa
ai me! Qui sait si loin de moi, de main Son a - mour se ra tou jours le

quên tình hồ Đột nhiên hạt sao rụng như cánh lá Thấy tình
mê me, Quit tant Le bleu jar din du ciel, Une é

câu ngã tưởng là người cũ là người của mong chờ Tình ta hòa theo vệt sao
toi le vient tom ber pour ré pondre à ma voix! Je crois Mon bon heur é

bờ ngõ Tới nơi mơ hồ có một trời hoa xuốt một đời mơ ước thành tình ta
ter nel Si la voy nt son ten dre coeur A fait le mê mê voeu que moi!

MỐI TÌNH XA XƯA CÉLEBRE VALSE

JOHANNES BRAHMS

— JOHANNES BRAHMS

Sinh năm 1833 tại Hambourg, Đức, nhưng sống ở Vienne, kinh đô Áo cho đến lúc mất là năm 1897. Ông là một nhạc sỹ trầm lặng, ít giao thiệp. Nhạc phẩm ca ngợi tình yêu nổi tiếng nhất của ông là *Magelonen-Romanzen*, soạn theo tác phẩm của Bernart de Trèves, một cố đạo Pháp, tả một đời tình có chờ đợi, buồn phiền, rồi hân hoan, gặp gỡ. Khúc « Mối Tình Xa Xưa », *Célebre Valse*, còn gọi là bản *Valse số 15*, được coi là một tình khúc danh tiếng nhất của ông.

Trong chiều dẫn im hơi Người ngồi thương nhớ bao ngày

vui Một ngày xưa cũ Đời đương còn tơ Là ngày hai đứa chúng ta còn

thơ... Chiều hè êm du tràn ngập hương mơ Cuộc tình đôi lứa như bài

thơ Gần người yêu dấu Mong về thôn xóm Và hồn như cánh cánh bay về

dâu? Lời thề bên nhau Tình nồng đậm thâu Cả một vầng sao Làm tròn duyên

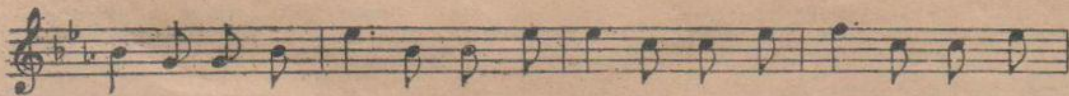
nhậu Người từ phương nao? Trờ về cho ta hết u sầu!!! Yêu người rồi không

ngươi Trăm mình trong thú đau thương người ơi! Cuộc tình duyên cũ Dù thời gian

qua mà lòng thương nhớ vẫn chưa hoen mờ... Chiều buồn không đâu Ngậm ngùi thương

hậu Đòi vì trôi mau Mà đành quên sao? Người từ năm nao trở về cho

hoa không phai màu! Yêu người là không nguôi Sầu tình chan chứa trong chiều

roi Nhạc lòng êm ái Dù đời tàn phai Mà còn mãi mãi ngân trong đêm dài . .

BI CA ÉLÉGIE

MASSENET

Lời Pháp : Louis Gallet

— MASSENET, Sinh năm 1842, ở Alsace, một tỉnh ở biên giới Pháp - Đức. Trước thuộc Pháp, nhưng khi Napoleon III thua trận, Alsace lại bị Đức dành lại. Nhạc phẩm *Scenes Alsaciennes*, gồm 4 khúc, được coi là bản nổi tiếng nhất của Massenet. Khúc *Bica, Elégie*, này là một trong những ca khúc được yêu chuộng nhất tại Pháp từ hàng chục năm nay. Ông mất năm 1912.

TRISTE et TRESLENT

Về đâu ? Ơi hỡi bóng dáng ngày xuân
O doux prin temps d' autrefois

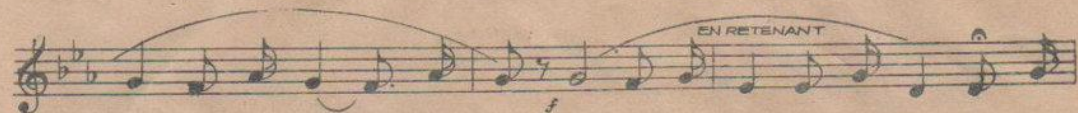
Có đôi tình nhân tóc xanh và yêu mới một lần! Đâu Ơi hỡi
Vertes saisons Vous a vez fui pour toujours! Je ne vois

những lúc trời thanh ? Có em và anh lắng nghe loài chim hát tình
plus le ciel bleu Je n'entends plus le chant joyeux des oi-

trình ! Đâu những tiếng nói lời ân ái ? Người yêu dấu
seaux ! En em - por - tant mon bonheur -- O bien ai.

ơi ! xa vắng thôi ! Khi lera đôi Đã tan vỡ rồi Xuân sáng ngời chẳng tái
mé tu t'en es - al - lé ! Et c'est en vain que revient le prin-

hời ! Ôi hời ánh nắng ấm trời mai Tiếng em cười vui
temps ! Oui sans retour a vec toi le gai soleil,

đã như chìm sâu tít mù khơi ! U tối lòng tôi Giá lạnh ơi Trái tim
les jours riants sont partis... Comme en mon coeur tout est sombre et gla-

này Theo với chuỗi ngày Tàn rụng rơi bay...
cé. Tout est flé tri Pour tou - jours !

AVE MARIA

Gounod

Cầu xin Ma Ri - i - a

Thăm nhuận một lòng thương chúng ta Đói hoài một đàn

con sót xa Mên triu một bàn tay thiết tha của

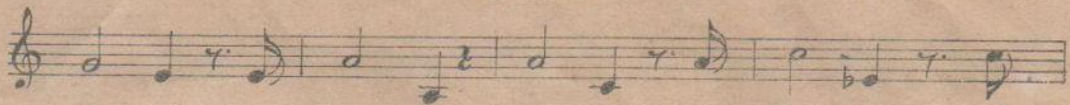
người mẹ ôi mà lòng trinh tiết toả ngời

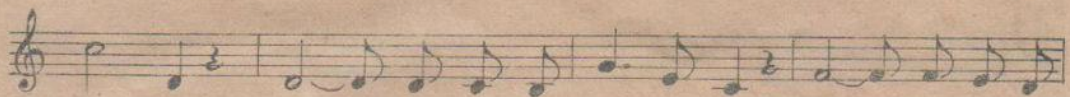
người mà tình thiêng muôn đời. Quý niệm một vòng

hoa đặt trên thánh giá ngọt hương chiến tà

Xin cầu một kiếp nào môi tình xanh mãi màu Tiếng

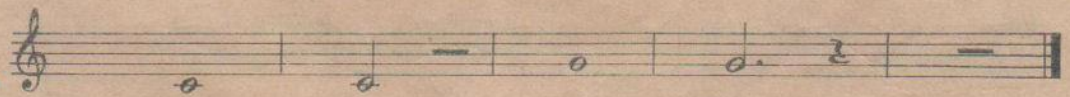
hát châu Đũa bao duyên lành mới qua cầu Hoa trong muôn vườn

hát khoe màu Người cười trong ánh nắng Tiếng reo yên

lành Đây đó ta cùng nép dưới bàn thờ xin cầu lời

thường nhau A men

SẦU CHOPIN

TRISTESSE

FRÉDÉRIC CHOPIN

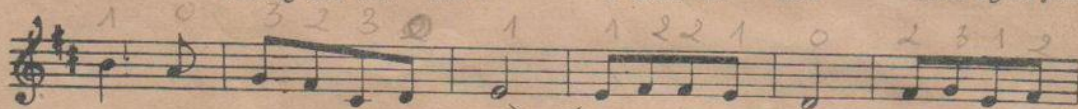
— FRÉDÉRIC CHOPIN.

Sinh năm 1810 tại Varsovie, mẹ Ba-lan, cha Pháp. Từ năm 21 tuổi, sang Ba-lê và ở đó đến lúc từ trần năm 1847. Tại Ba-lê, Chopin chuyên sáng tác cho dương cầm và rất nổi tiếng trong các cuộc hội họp văn nghệ. Khi trẻ, Chopin yêu và từng hứa hôn với cô Maria Wodzinska, nhưng rồi mỗi tình này tan vỡ và đôi bên từ hôn. Sau này, Chopin yêu George Sand, một nữ sĩ Pháp nổi tiếng, và cũng làm thành một tình sự được truyền tụng.

Vốn là một nhạc sĩ dương cầm, bản « nhạc sầu » được trích dẫn ở tuyển tập này cũng có một giai điệu độc biệt. Trong một buổi dạy dương cầm, tìm mãi một bài tập cho cung Mi

Vương sầu nơi nao? Ý thăm tàn mau Chứa người yêu

dấu Mắt đã hoen màu thương đau Khóc lúc đêm thâu... Ôi tiếng lòng lo

lão đón làn nước mắt ngày nào Khúc tình đầu hẹn về sau... Lặng về môi

xưa Bỗng thấy buồn đưa Xa xôi là nhớ Lúc duyên ra đời trong

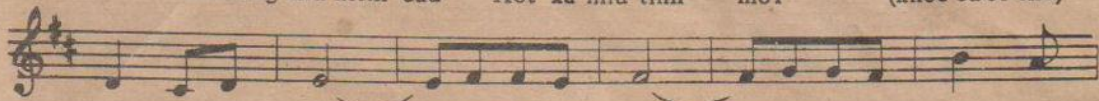
mơ Tiếng hát đương to Ta muốn níu em về với dòng châu Ta hương hết u

sâu đến đời sau Ta muốn tìm mau tới cõi nào nương náu Cho ta vừng

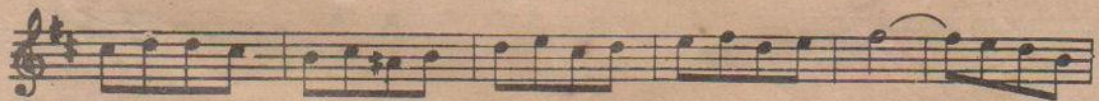
sao Giá băng như niềm đau Xót xa như tình mới (khóc cười cho)

Tâm hồn lên khơi Sẽ thấy sâu người Cho ta tìm tới Kiếp

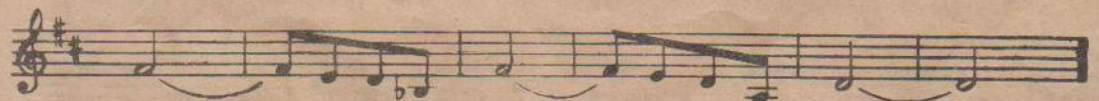
vô biên chẳng tàn phai Cát tiếng qua đời Ta sẽ thoát linh hồn giữa nẻo xa

Ta hóa kiếp nên lời hát bài thơ Ta biến thành tâm tư mỗi tình tan vỡ Cho ta thành

mơ Sống yên trong nghìn thu Vắng tanh như đời gió Đắm trong tình

cũ Bóng ta còn nhớ THIÊN THU SẦU U . . .

HÀ NỘI 1946

KHÚC CA LY BIỆT

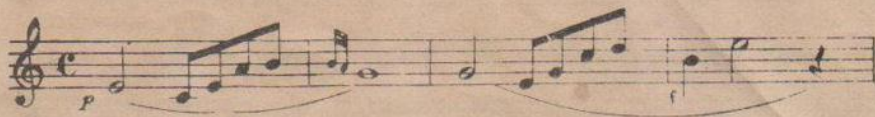
CHANSON DE SOLVEJG

EDOUARD GRIEG

— EDOUARD GRIEG,

Sinh 1830, mất 1907, tại Norvège, quốc gia Bắc Âu già lạnh, nổi tiếng với giọng Viking từng phiêu lưu và chinh phục nhiều vùng. Khúc Ca Ly Biệt, được trích soạn lời trong tập này, là một đoạn khúc được trích từ bản hòa tấu phụ họa vô hi kịch Peer Gynt của Ibsen. Peer Gynt, tên vô kịch cũng là tên nhân vật chính, một mẫu người huyền bí của truyện thuyết. Bản nhạc của Grieg diễn tả đầy đủ những mối tình, truân chuyên, ngóng cuồng rồi xót xa chột chích trong cuộc phiêu lưu của Gynt.

UN POCO ANDANTE

Hồn Xuân vờ tàn hơi hay nắng
Người đi về mai sau nghe khóc

âm lung linh qua đời nghe lá biếc hơi thu rơi ngang trời...
lóc xe tang đưa cầu nghe bóng xế khăn số bay ngang đầu...

... Người yêu dù xa xôi xin nhớ tới quê hương u hoài nghe gió
... Người đi vào không gian nghe oán trách đau thương vô vàn nghe tiếng

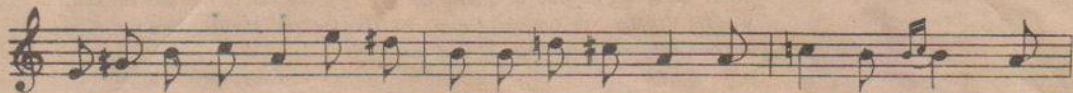

tuyết đêm đông đang trông vờ...
hát êm êm du linh hồn...

Một lần người đưa tiễn nhau như vẫn
Người về dần trong cõi mơ như lúc

câu lời hứa năm nào Đắm thâm cho vui lòng nhau Một
 này vầng mới ra đời chào đón xuân tươi ngày mới Cuộc

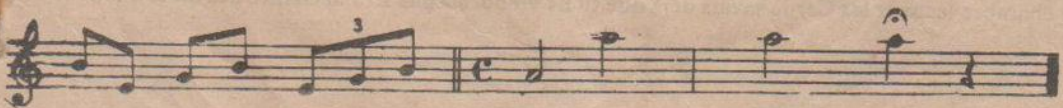
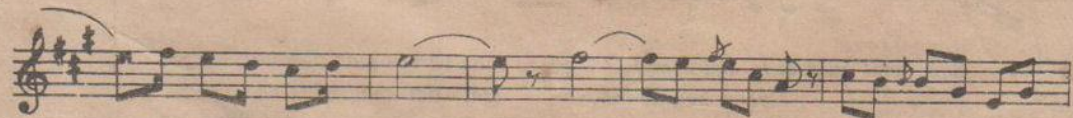

lần người xa cách nhau trái tim sầu còn vẫn tươi màu Vì đó không ai quên
 đời từ trong chiếc nôi đã quay về cùng với gió bụi Về chốn không tên xa

dâu !
 xôi !

pp
 A...

CHỦ NHẬT BUỒN

SOMBRE DIMANCHE

SERESS REJSO

— SERESS REJSO

Nhạc sĩ Hung Gia Lợi, nổi tiếng vào sau thế chiến thứ nhất. Khi ca khúc « chủ nhật buồn » được phổ biến ở Budapest vào khoảng năm 1930, đã gây nên một phong trào bí quan rừng rợn, các thanh niên nam nữ Hung thời ấy đã đua nhau tự tử, và bệ: mình còn giữ ca khúc của Séress, khiến nhà cầm quyền Hung, sau đó đã phải ra lệnh cấm hẳn ca khúc này. Tuy nhiên, bài hát đã lan sang Ba lê, và hiện nay cũng vẫn còn được tiếp tục hát.

Ngoài những tác giả trên, trong tuyển tập này cũng còn vài ca khúc quen biết khác, như Trở Về Mái Nhà Xưa của Curtis, bài Tình Vui của Martini, cùng một số cò ca danh tiếng của Anh, Nhật, Tô Cách Lan...

I Chủ nhật buồn đi lê thê cầm một - Bước chân về với gian nhà với
vòng hoa đê mê trái tim cùng nặng nề -
I Sombre dimanche les bras tout chargés de fleurs Je suis entré dans no-

Xót xa gì ? Oán thương gì ? Đã biết nuôi hương chia ly — Chót say mê đã yêu thì
dẫu vô duyên còn nặng thế
tre chambre lecoeur las Car je savais déjà que tu ne viendrais pas Et j'ai chanté des mots d'amour

Ngồi một mình nghe hơi mưa mặc lệ trên cây thiên thu — Gió hiên ngoài nhắc
một loài蝶 đã quên hoài du thương du -
et de douleur. Je suis resté tout seul Et j'ai pleuré tout bas En écoutant hurler la plainte des frimas...

du oi du
Sombre di-

hời . . .
man - che . . .

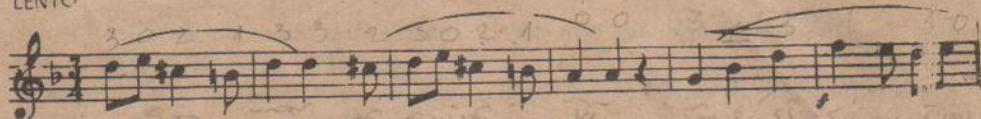
Chủ nhật nào tôi im hơi vì đợi chờ không người ngoài — Bước chân
người nhớ thương tôi đến với tôi thì muộn rồi — Trước quan tài khói
hương mờ bốc lên như vạn ngàn lời — Dầu qua đời mắt tôi cười vẫn đăm
đăm nhìn về người — Hồn lìa rồi nhưng em ơi tình còn nặng đôi con
ngươi — Nhắc cho ai biết cuối đời có một người yêu không thôi — oi
hời oi người.

Je mourrai un dimanche où j'aurai trop souffert
Alors tu reviendras, mais je serai parti
Des cierges bruleront comme un ardent espoir
Et pour toi, sans effort, mes yeux seront ouverts
N' aies pas peur, mon amour, s'ils ne peuvent te voir
Ils te diront que je t'aimais plus que ma vie
Sombre dimanche.

TRỞ VỀ MÁI NHÀ XƯA BACK TO SORRIENTO

E. CURTISS
(Ý ĐẠI LỢI)

LENTO

Mở đầu...

Về đây khi mái tóc còn xanh xanh! Về đây với màu gió ngày

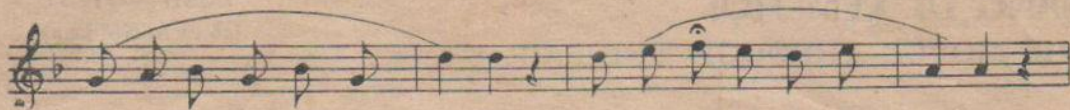
lang thang... Về đây với xác hieu hát lạnh lùng. Oi lãng du quay về điều tàn!

Đâu tiếng đàn ngoài hiên, mưa? Và đâu bướm tơ vui cùng mùa Một mùa xuân

mối. Mặt êm nâng hạc hoa... Về đây nghe tiếng hú hồn mê oan!

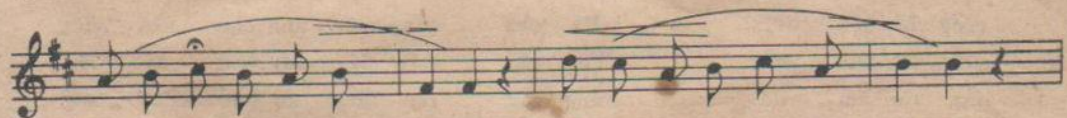
Về đây lắng trăm khúc nhạc truy hoan... Về đây nhé! Cầm xong chiếc thuyền hồn

Ồi thoáng nghe giầy lòng tiếc đờn! Mái tóc nhà lưu luyến vạt trắng xanh.

Nếu mưa về yêu lấy hạt long lanh Chờ mong nắng cho tươi đời xuân xanh

Người xa vắng biết đâu năm nà buồn Đốt ánh đèn in bóng vào rêu xanh

Sẽ thấy cười tan vỡ hồn đêm thanh... Và nghe thấy kiếp xưa bước nhẹ về

Đang khóc than trên đường nào nề... Thôi nhé đừng hoài âm xưa! Giọt

mưa đã gieo trên thềm nhà... Người ngồi im bóng lắng nghe tháng ngày qua...

NÀNG ĐI XEM HỘI

SHE MOVED THROUGH THE FAIR

IRISH — GYPSY
(cờ ca Ái Nhi Lan)

- 1) Nàng nhìn tôi và cười vui vui tươi... Khẽ nói
- 2) Rồi nàng đi vào hội quê vui tươi... Bước chân
- 3) Rồi một đêm nàng hiện ra trong mơ! Với mõ:

ràng: Me yêu anh! Và cha cũng mến anh chớ nên buồn
nàng đi chơi với! Và tôi thấy đó đây bóng ai là
tình tôi âm u... Nàng rón rón đến tôi bước chân nàng

lo người yêu ơi! Rồi nàng sẽ trước khi bước đi nhìn tôi dặn dò tôi:
lời ngày hội vui... Rồi hoàng hôn xuống dần bước chân nàng theo vệt sao băng!
đi thật êm ru... Nàng đưa tay vuốt ve mắt tôi nhìn tôi dặn dò tôi:

Ngày đôi ta làm lễ cưới Sắp tới nơi rồi anh yêu ơi!!!
Nàng đi như là ngỗng trắng Lướt trên mặt hồ như thiên nga...
Ngày đôi ta làm lễ cưới Sắp tới nơi rồi anh yêu ơi!!!

HOA ĐÀO CA

TÌNH CA NHẬT BẢN

Dạo đàn

Rượu
Nhạc
Trời
Rượu

nồng	ta	uống	uống	uống	say!	Một	đêm	ngất	ngáy...
nghe	xo	vàng	những	tiếng	buồn!	Đường	tơ	héo	hòn...
xuân	man	mác	những	mối	sầu!	Tình	theo	gió	mau...
nồng	ta	uống	xóa	cõi	đời!	Đề	quên	gió	phơi...

Một	đêm	ngất	ngáy	. Thà	hồn	theo	gió	Theo	may	đến	hòn
Đường	tơ	héo	hòn...	Chạy	theo	ánh	sáng	lung	linh	ánh	trăng
Tình	theo	gió	mau...	Cành	hoa	tươi	tốt	không	lâu	có	đêm
Đề	quên	gió	phai...	Đời	người	mòng	quá	đi	thời	hồi	oi

hoa	những	cánh	hoa	anh	đào	say...	Nhạc	trình	(dạo đàn)
thanh	đen	mon	man	cuộc	tình	...			
nao	sẽ	rơi	mau	về	đời	sau...	Rượu	vời	(dạo đàn để hết)
oi	hãy	quên	đi	rượu	đây				SAIGON 1965

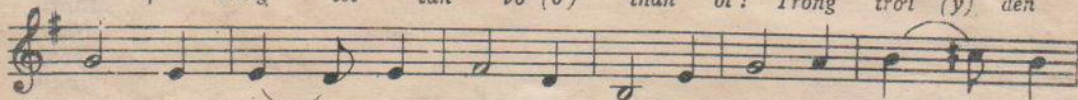
VAI ÁO MÀU XANH

GREEN SLEEVES

CỜ CA ANH CÁT LỢI

1.— Tình tôi tan nát (ý) than ôi! Yêu người (i) mãi
2.— Người ôi không nhớ (ớ) đến tôi Tôi càng (ư) thương
3.— Cầu xin Thượng Đế (ê) cao siêu cho người (y) yêu
4.— Lòng tôi tan vỡ (ớ) than ôi! Trong trời (y) đen

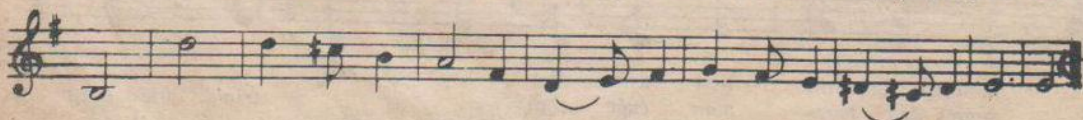
mãi Nhưng sao (ư) đã mất em rồi! Tình tôi xây đắp (ý) đã
nhờ Thương yêu (i) bóng cũ xa vời Người ơi đã thoát (ý) ly
dấu Nghe tôi (i) khóc lóc, nguyện cầu Rồi tôi sẽ chết (ý) mai
tôi Không nghe (e) câu nói trả lời Vì người đã quá (á) khinh

lâu Hỡi người (y) yêu dấu đã cho được (ư) gần nhau bên nhau
tôi Tôi càng (ư) như trời thân tôi vào (ư) người thôi! Ai ơi!
sau Khi còn (ư) hít hơi cũng xin được (ư) dặn câu yêu nhau!
tôi Tìm người (i) sắt đá Thế nên buồn (ư) không người không người!

Chiếc áo có đôi vai xanh màu (i) ân ái xanh như (ư) hạnh phúc lâu

dài Hỡi chiếc áo xanh tươi ai người (i) sẽ tới nghe tôi kể (ê) chuyện xa xôi

ẤN BẢN THƯƠNG YÊU
PHỤ BẢN CỦA NGUYỄN KHAI
GIẤY PHÉP SỐ 1198 BTT/NHK/PHN/25-3-71

GIÁ NHẤT ĐỊNH : 200 ĐỒNG

phạm duy chọn và soạn lời viết trần dạ từ giới thiệu

Một ngày trời đẹp, cây cỏ đẹp, tình nhân đẹp. Dưới tàn cây, trên lối cỏ xanh, đôi tình nhân ôm ái bên nhau, cùng đi, cùng đứng, cùng say đắm. Rồi với hơi thở nồng nàn nhất của thời khắc hẹn hò, một tiếng hát, một bài hát, đã vang lên đầu đó, đánh dấu một phần đời.

Từng phần đời sẽ mất, ngày đẹp sẽ hết, thời hẹn hò sẽ qua. Những xao xuyến hạnh phúc quý giá kia, đời sống sẽ trùm lấp. Nhưng rồi, thử tưởng tượng : năm mười năm sau, kẻ tình nhân lại có lúc nghe lại bài hát mình từng hát. Bài hát cũ, hẳn sẽ rung lại trong tâm hồn sâu thẳm sợi dây tơ cũ, làm nhớ lại, sống lại kỷ niệm êm ái cũ.

Âm nhạc, ca khúc, do đó, mà có khả năng biến cái khoảnh khắc thành vĩnh cửu, giúp ta gìn giữ được những rung động quý báu của đời sống. Có điều, muốn được vậy, khúc nhạc, bài hát, trước hết phải có đủ giá trị để chính nó được tồn tại cái đã.

Trong mấy năm trở lại đây, có nhiều cặp tình nhân trên nước ta đã từng cùng nghe, cùng hát một 3 bài hát thời danh. Những bài hát này, dần dà, đã và sẽ chẳng còn ai thêm nhớ hay hát lại. Thật thiệt thòi, tội nghiệp cho những tình nhân từng hát chúng biết bao, khi sẽ chẳng bao giờ còn được nghe lại, nhớ lại, sống lại, những kỷ niệm êm ái ngày nào.

Vì vậy, tôi mạnh dạn đề nghị chung với các bạn tình nhân : hãy hát cùng nhau, cho nhau những tình ca tuyệt diệu trong tuyển tập ca khúc này, để những thời khắc tình tự quý giá, của ta sẽ còn được nhắc nhở mãi mãi.

Nhạc sỹ Phạm Duy, trong bài tựa tuyển tập ca khúc « Ngày Đó Chúng Mình Yêu Nhau » đã từng nguyện cầu cho một trong 14 bài hát tình tự của anh sẽ được sống sót trong thành không, khi mà những bài ca đương thời sẽ phải tái nghi.

Với tuyển tập « 14 tình ca bất tử » này thì khỏi cần sự nguyện cầu ấy. Vì không chỉ một, mà là cả 14 bài, dần dà, như tên gọi của nó, đã được cả nhân loại nhìn nhận là bất tử.

thương yêu xuất bản